

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-304/24 - 1

Zaak C-304/24 [Barloup]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 april 2024

Verwijzende rechter:

Cour de cassation (Luxemburg)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 april 2024

Verzoekende partij:

LH

Verwerende partij:

Caisse pour l'avenir des enfants

Specifieke feiten van de onderhavige zaak C-304/24:

De verzoekende partij, stiefvader van een kind voor wie het recht op kinderbijslag is ingetrokken op grond van de artikelen 269 en 270 van de code de la sécurité sociale (Luxemburgs wetboek sociale zekerheid), zoals gewijzigd bij de wet van 23 juli 2016, woont in Frankrijk.

De aan het Unierecht ontleende middelen zijn identiek in de zaken C-297/24 tot en met C-306/24.

De prejudiciële vragen zijn identiek in alle zaken C-296/24 tot en met C-307/24.

De motivering van de verwijzingsbeslissing [met het opschrift „Antwoord van de Cour (de cassation)"] is identiek in alle zaken C-296/24 tot en met C-307/24, met

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

uitzondering van de passage betreffende het bestreden arrest, die in de onderhavige zaak C-304/24 luidt als volgt (blz. 6 en 7 van het verwijzingsarrest):

„Met toepassing van dat criterium hebben de appelrechters ter motivering van de beslissing om de kinderbijslag in te trekken,

- impliciet maar noodzakelijkerwijs geoordeeld dat de bewijzen van een tussen de grensarbeider en de moeder van het kind gesloten huwelijk en van een gemeenschappelijke woning van de grensarbeider, zijn echtgenote en het kind noch op zichzelf, noch in combinatie aantoonde dat aan de voorwaarde was voldaan,
- vastgesteld dat de twee biologische ouders betaald werk hadden en dat de moeder een geïndexeerde onderhoudsbijdrage van 150 EUR per maand voor het kind ontving, ten aanzien waarvan moest worden geoordeeld dat *„de biologische vader op enige moment zijn financiële verplichtingen tot tevredenheid van de betrokken partijen [was] nagekomen”*, dat de vader een gebruikelijk omgangs- en verblijfsrecht had en dat het samengestelde gezin woonde in het huis dat was toegewezen aan de echtgenote,
- vastgesteld dat het feit dat op de gezamenlijke rekening van de echtgenoten geld werd gestort door beide echtgenoten en dat LH meer verdiende dan zijn echtgenote, niet betekende dat LH moest voorzien in het onderhoud van zijn stiefdochter, aangezien de biologische vader van het kind een onderhoudsbijdrage betaalde,
- verklaard dat de overige ingebrachte stukken betrekking hadden op *„ofwel gebruikelijke huishoudelijke uitgaven waarmee het echtpaar te maken heeft, ofwel uitgaven die niet bewijzen dat zij door LH zijn gedaan om te voorzien in het onderhoud van [het kind], waaronder met name de premie die is betaald voor de WA+-autoverzekering”*,
- uit hun analyse afgeleid dat *„de vaststelling dat het de biologische ouders zijn die voorzien in het onderhoud van [het kind], niet wordt ontkracht door de stukken op grond waarvan moet worden geconcludeerd dat het bewijs dat LH voorziet in het onderhoud van zijn stiefdochter [...], niet geleverd is”*.